

Kurz typologie temperátních a oreoboreálních lesů

(17) BAZIFILNÍ BUČINY (BKbaz)

Skladba synuzie dřevin

Skladba synuzie podrostu

Vazba na abiotické prostředí

Přehled skupin typů geobiocénů

Přehled stanovištních jednotek

Postavení v ekologické mřížce

Chorologicko-chronologická skladba

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE
DO ROZVOJE
VZDĚLÁVÁNÍ

BAZIFILNÍ BUČINY

Skladba synuzie dřevin:

Dominantou je buk lesní (*Fagus sylvatica*), tvořící různý zápoj, často uvolněný; přimíšeny jsou: javor mléč (*Acer platanoides*), v nižším stupni i babyka (*Acer campestre*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), jeřáb muk (*Sorbus aria*), habr obecný (*Carpinus betulus*), i tis červený (*Taxus baccata*); ve třetím stupni i dub zimní (*Quercus petraea*). Četné jsou keře: dřín obecný (*Cornus mas*), řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*), brslen bradavičnatý (*Euonymus verrucosa*).

BAZIFILNÍ BUČINY

Skladba synuzie podrostu:

Ekologicko-cenotická skladba je charakteristická převahou druhů indiferentních k teplotě, ve 3. vegetačním stupni mohou ještě vyznívat druhy teplomilně laděné, ve 4. vegetačním stupni se přidávají (sestupují do něj) druhy podhorsky laděné. Z hlediska trofického se vyskytují druhy eutrofní, heminitrofilní až nitrofilní; často převládají druhy kalcikolní - vápnomilné. Převažují mezofyty, avšak druhy vysýchavých půd se mohou přidávat, zejména ve 3. vegetačním stupni.

Převažují druhy trávovitého vzhledu a s výrazně dominujícím druhem *Sesleria caerulea* (pěchava vápnomilná), a s dalšími dealpiny /*Calamagrostis varia* (třtina pestrá), *Carex alba* (ostřice bílá)/ a to v dealpinské části bazifilních bučin. Dále se vyskytují:

BAZIFILNÍ BUČINY

Skladba synuzie podrostu:

Carex montana (ostřice horská), Carex humilis (ostřice nízká), Brachypodium pinnatum (válečka prapořitá), Melica uniflora (strdivka jednokvětá), Carex digitata (ostřice prstnatá), Poa nemoralis (lipnice hajní), Calamagrostis arundinacea (třtina rákosovitá), Hedera helix (břečťan popínavý), Cephalanthera alba (okrotice bílá), Mercurialis perennis (bažanka vytrvalá), Convallaria majalis (konvalinka vonná), Hacquetia epipactis (hvězdnatec čemeřicovitý), asarum europaeum (kopytník evropský), Cephalanthera rubra (okrotice červená), Cypripedium calceolus (střevíčník pantoflíček), Valeriana tripteris (), Galium odoratum (mařinka vonná), Dentaria bulbifera (kyčelnice cibulkonosná), Oxalis acetosella (šťável kyselý) a Prenanthes purpurea (věsenka nachová) z vyšších vegetačních stupňů.

BAZIFILNÍ BUČINY

Vazba na abiotické prostředí :

Vyskytují se pomístně na oddělených lokalitách v teplejších polohách okrajových vrchovin či vyšších částí pahorkatin jižní Moravy a v předhoří chráněném Šumavou, a to na skalnatých svazích a hřbetech teplých expozic. Sklon je povětšinou strmý.

BAZIFILNÍ BUČINY

Edafické kategorie v rámcich stg:

		bazifilní BUČINY									
4. vs	stg	česky								dřBK v.st.	
		latinsky								CoF sup	
3. vs	stg	česky								dřBK n.st	
		latinsky								CoF inf	
	EK		MKIN	INSF	FBH	DA-V	W	J	W		
	TR	vůdčí (omezené)	A	AB	B	BC	BD	C	D		
		omezené	A*	AB*	B*	BC*	BD*	C*	D*		
EK		NY	NY	CY	A	AC	J	X			
	stg	latinsky								QFde	
		česky								d_dbBK	
4. vs	stg	latinsky								Fde	
		česky								d_BK	

BAZIFILNÍ BUČINY

Chorologicko-chronologický původ:

Mísí se prvky vegetačního pásu buku a jedle (Fagus-Abies /FA/), vegetačního pásu smíšeného listnatého lesa (Quercus-Tilia-Acer /QTA/), vegetačního pásu modřínu a limby (Larix-Pinus cembra /LPC/), vegetačního pásu mediteránních horských stepí (MSt) i vegetačního pásu koniklecových lesostepí (Pulsatilla /PWSt/) a kavylových stepí (Stipa /StSt/). V nižším stupni se mohou ještě objevovat prvky vegetačního pásu dubu pýřitého (Quercus pubescens /Qpub/).